

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 1. december 2014
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Thomas Højgaard
Sagsnr.: 2014-0037-0090
Dok.: 1390082

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 27 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge samt afvisning af realitetsbehandling af asylansøgninger, når ansøgeren har opnået beskyttelse i et andet EU-land m.v.) (L 72), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 20. november 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Karsten Lauritzen (V).

Mette Frederiksen

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 27 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge samt afvisning af realitetsbehandling af asylansøgninger, når ansøgeren har opnået beskyttelse i et andet EU-land m.v.) (L 72):

”Vil ministeren – som anbefalet af UNHCR i højkommissariatets hørings svar – indsætte en præcisering, så det klart fremgår, at subsidiær beskyttelse kun gives i tilfælde, hvor der ikke er nogen forbindelse mellem risikoen for eller truslen om forfølgelse og nogen af de fem årsager, der er defineret i FN’s flygtningekonvention, jf. "the five Convention grounds"?”

Svar:

Det er Justitsministeriets vurdering, at lovforslaget er tilstrækkelig præcist i forhold til at afgrænse, hvilke personer der er omfattet af den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens § 7, stk. 3. Der kan henvises til pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, hvoraf det bl.a. fremgår, at indførelsen af en midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge ikke vedrører flygtninge omfattet af flygtningekonventionen, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller udlændinge med beskyttelsesstatus i henhold til § 7, stk. 2, hvor der foreligger særlige individuelle omstændigheder, der i sig selv – også før asylmyndighedernes ændrede praksis vedrørende udlændingelovens § 7, stk. 2, i lyset af Sufi og Elmi-dommen – ville have begrundet en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Justitsministeriet skal endvidere bemærke, at det er de uafhængige asylmyndigheder, som i forbindelse med afgørelsen af asylsager vurderer spørgsmålet om, hvorvidt en asylansøger må anses for omfattet af flygtningekonventionen, og at lovforslaget ikke ændrer herved.

Vedrørende Flygtningenævnets praksis for anvendelse af flygtningekonventionen kan der henvises til formandskabets 22. beretning (2013), afsnit 3.1.1.1. og 3.1.1.2. Beretningen er tilgængelig på Flygtningenævnets hjemmeside.